

Hemingen og gygri – Hæmningen og Storgøgra

Oppskrift 1834 av Peter Chr. Asbjørnsen etter O. Gulbrandssen, Sørums, Romerike, Akershus.

Hæmningen rendte sig Berge omkring
med Pilekolber ved Siden
saa skaut han femten Hvitebjørn.
-Hæmningen den unge kunde vel paa Skierne
rende -

Hæmningen gik sig i Berge ind
Storjøgge kara Varmen med Nasan
aa kjære min Moder du laane mig Huus
at tørke vaate Fillane mine.

Storjøgge hu blev naa saa rasanen vil
hu reiste sig op ved Krakje
hvad er det for en Horesøn
som tør saa til mig snakje.

Aa jeg er ingen Horesøn
det vil jeg ei heller hede
men jeg er kommen i Bergje ind
at efter en Jomfru lede.

Aa er du kommen i Berge ind
alt efter en Jomfru at lede
saa vil jeg ud paa Landet fare
min elleve Maager til Bryllups bede.

Saa tok hun fram Skindstakken sin
var femten Huders Makke
var hænkevid og næpasid
men lite granne for stakket.

Saa tok hun fram graa Gangaren sin
var femten Alen fra Hue til Jora
saa satte hun sig deroppaa
mens Beina de slæpa paa Jora.

Saa lukket han op den første Dør
saa lukte han op den anden
saa lukte han op den tredie Dør
der sad den skjøn Jomfruu fangen.

Saa tog han Sølv saa tog han Guld
til femten Hesters Tynge
og satte Jomfrua paa sin Bag
og hastelig sig av Bjerget skynde.

Saa rendte han bradt saa rendte han fladt
over Bjerg og dyben Dale
og efter kom Storjøgge
saa hun sto over alle Skautoppa.

Det Sølv og Guld som du nu har
det maa du gjerne have
naar du den Jomfru som du har
mig lader faa tilbage.

Vers 12 mangler, hvori Gutten beder hende se
mod øster paa den deilige Jomfrue -

saa, der stod Solen, og hun sprak

Og Kongen stod i Glase og saa
nu seer jeg Hæmningen rende
og enten er en vred eller ogsaa red
jeg seer Sola skinde under hans Skier.

Og inte er jeg vred aa inte er jeg red
jeg reddes fast meer for din Datter.

Og har du nu fundet min Datter i dag
din Brud skal hun visselig blive
og du skal nyde stor ære hos mig
og efter min Død Riget arve.